

men det *maa* siges —, kun angaar Ægteskabet og Samlivet der mellem Hustru og Mand.

Ved Syndens Indtræden i Verden, hvorved alle onde Aander og Magter blev sluppet løs, blev det oprindelige Forhold mellem Mand og Kvinde forrykket og fordærvet. Men hvem er det, som vi priser som alle Tings Genopretter? Hvem er det, som gør godt igen, hvad Synden har lagt øde? Det er *Jesus Kristus*, vor kære Frelser. Han genopretter det oprindelige Forhold mellem Gud og Mennesket: Barneforholdet, og i ham kommer den urgamle, guddommelige Tanke frem igen: Mands og Kvindes Ligestilling.

Det er derfor i sin gode Orden, at vi finder denne Tanke udtrykt og udtalt paa den allerskønneste og kraftigste Maade hos en af Jesu Kristi ypperste Disciple, Apostelen *Paulus*. Som alle Bibellæsere ved, skriver han til *Galaterne*: „*Alle er I Guds Børn ved Troen paa Kristus Jesus. Thi I, saa mange som blev døbt til Kristus har iført Eder Kristus. Her er ikke Jøde eller Græker; her er ikke Træl eller fri; her er ikke Mand eller Kvinde; thi alle er I en i Kristus Jesus*“¹⁾. Og det vil jo sige, at i Barneforholdet til Gud ved Midleren Jesus Kristus falder alle Forskelle som betydningsløse, baade folkelige (Jøde eller Græker), borgerlige (Træl eller fri) og den mest indgribende af alle i Kønsforskellen mellem Mand og Kvinde.

Her har vi et af de mange store Goder, Kristendommen har bragt Menneskeheden; hør en Gang, hvor kønt og sandt vor berømte sjællandske Biskop, *H. L. Martensen* skriver herom. „Kristen-

dommen har emanciperet Kvinden til Ligestilling med Manden, idet den betragtede hende som gudsbilledlig Skabning, kalder hende til det evige Livs Naade, gør hende delagtig i det samme Guds Ord, den samme Daab, den samme Nadver som Manden“¹⁾.

Det manglede da ogsaa blot, at man indrettede sig med 2 Himmelveje, een for Mænd og een for Kvinder, ligesom man i gamle Dage havde 2 Indgange paa vore Kirker, en mod Nord for Kvinder og en mod Syd for Mænd, — Mændene skulde nok selv vælge Solsiden!

Nu er det ikke umuligt, at en og anden tænker: Ja, men Manden er dog Kvindens Hoved, det siger da Guds Ord.

Ja, vist gør det det, og dette Skriftens Ord maa heller ikke rokkes. Men lad os dog endelig huske, at dette angaar kun Ægteskabet og ikke ellers nogetsomhelst andet Forhold. Læs, hvad Paulus skriver: „*Jeg vil, at I skal vide, at Kristus er enhver Mands Hoved; men Manden er Kvindens Hoved; men Gud er Kristi Hoved*“²⁾. Biskop Rørdam oversætter her tydeligere: „*Enhver Mands Hoved er Kristus, og en Kvindes Hoved er hendes Mand*“³⁾. Men du siger maaske: Nej lad os holde os til vor autoriserede danske Oversættelse. Nu vel, lad os det, læs saa, hvad Paulus skriver til *Efeserne*: „*Hustruerne skal underordne sig under deres egne Mænd som under Herren, thi en Mand er sin Hustrus Hoved, ligesom ogsaa Kristus er Menighedens Hoved*“⁴⁾.

(Fortsættes Side 86).

¹⁾ Den sociale Ethik S. 57—58.

²⁾ 1. Kor. 11, 2. ³⁾ N. T. S. 129.

⁴⁾ Ef. 5, 22—23.

¹⁾ Gal. 3, 26—28.